

ВРЕМЕТО НА НОЩА И ВРЕМЕТО НА ДЕНЯ

В Еклисиаст 3:1-8 се казва, че има време за всяко нещо и за всяка работа под небето. Зимата сменя есента, лятото сменя пролетта, денят сменя ноща и отново се редуват.

Такива са природните закони, установени от Бога, но Неговото Слово ни говори и за духовни времена и срокове. Христос е казал: „Иде нощ, когато никой не може да работи.“ (Йоан 9:4) За каква нощ става дума? Тази нощ ще покрие Земята с гъста духовна тъмнина, преди да изгрее Слънцето на Правдата.

„Страж, колко остава от ноща? Стражът казва: Утрото иде, но още е нощ. Ако искате да питате, питайте, питайте, елате пак, елате.“ (Исая 21:11,12) Много хора питат кога ще приключи това наистина последно време, според дадените ни белези за него в Словото. С други думи: „Страж, кога ще настъпи утрото?“ За тях има добра вест: утрото идва, но все още е нощ.

Времето на ноща е време на тъмнина, когато пътя не се вижда и лесно можеш да се заблудиш.

Нощем е трудно да се ориентираш и при липсата на светлина дори да ходиш по познат път, пак може да се окажеш в задънена улица. Но в Божието Слово не става дума за земните дни и нощи, а за определени периоди от времето. Духовното значение за времето на ноща е, че това е зло време, когато никой не върши Божиите дела. Злото тържествува, а правдата се унижава. Всички скрити човешки грехове и пороци по време на духовна тъмнина се откриват и започват да действат, както е писано: "Защото, които спят, нощем спят, и които се опиват, нощем се опиват." (1Солунци 5:7)

Нощта е времето на властта на тъмнината, времето на "първосвещениците" и "старейшините", на които Исус каза:

„Като срещу разбойник ли сте излезли с мечове и сопи?

Когато бях всеки ден с вас в храма, не простряхте ръце против Мене. Но сега е вашият час и властването на тъмнината." (Лука 22:52,53)

Вижте какво се случва наоколо. Цялата злоба, омраза, покварата на хората се е разпръснала и се демонстрира на всички нива, включително и в християнската среда.

Притеснително и дори ужасно е това, което пишат днес мнозинството от християните в социалните мрежи.

Те излагат на показ себе си и търсят вниманието на други като тях по най-различни групи и форуми. Постват картинки с Христос с надписи като: Господ те обича, Исус е мой Господ, ако е и твой - сподели, напиши амин и т. н. До толкова се простира тяхното християнство. Други от приятели стават врагове. Защо е така? Какво е това?

Това е време на нощ, времето, в което скритите пороци, които дремят през деня, изведнъж се събуждат и започват да се проявяват- гняв, агресия, груб език, клевета, унижение на другите. Мнозинството възприема като нещо нормално случващото се и не му отдава внимание. Хората, които си позволяват да правят такива неща, днес се чувстват на висота, "смели" и "свободни", имащи "своя гледна точка". Те не разбират, че участват в делата на тъмнината, на ноща!

Но да се върнем при християнството. Защо в неговите среди също се проявява злото и защо не виждаме духовен растеж и проявяването на Духа? Христос е казал:"И понеже ще се умножи беззаконието, любовта на мнозинството ще охладнее." (Матей 24:12)

Духовната тъмнина идва тогава, когато в сърцата на вярващите охладнява Божията любов и огънят в тях угасва. Не само хората от света са обхванати от амбиция, гордост и агресия, но те са и сред християните. Мнозинството от тях са движени от своите емоции, а не от Божия глас, те са вярващи от дълги години, но не са се променили. Четат Словото, но не го живеят, като при това са уверени, че стоят на правилния път. Такава е реалността днес.

Живеем в дните на последното време, когато беззаконието ще стигне своя връх. Днес са Лотовите дни. Настъпва „нощ“, християните заспиват. Става въпрос не за физически, а за духовен сън. Ноща оказва натиск върху разума, но Бог има работа с нашето сърце, и ако ние сме от рода на осветлените, ако ходим във волята Му, Той ще работи в нас и ще ни променя през годините. Но мнозинство от християните не придават значение на това, те дори не се и досещат, че това е нужното, за да влязат в Божието царство. Пуснали са се по течението както хората от света и все повече закоравяват. Защо? - Защото времето на благодатта приключва и Бог все повече отдръпва присъствието Си. Мнозина ще охладнеят и ще бъдат избълвани от устата на Бога, защото са пропуснали времето да Го познаят и да Му предадат живота си.

Христос ни е описал всички белези, характеризиращи последното време. Това са признаци на нощта. Писано е, че „Господният ден ще дойде като крадец нощем.“ (1Солунци 5:2) Също така, в притчата за десетте девизи младоженецът също идва през нощта. Времето преди идването на Христос е времето на властта на Антихрист. Писано е, че скръбта, която ще я има при царуването му, не е била никога преди в историята на човечеството. Така че, заключението е, че преди да дойде Христос, ще настъпи дълбока нощ. И ако погледнем всички събития, които се случват в различни страни, бедствията от всякакъв вид, изсипващи се на Земята и злото, което все повече се уголемява и я завзема, ще видим, че наистина сме във времето на ноща. Скоро тя ще покрие цялата Земя, защото казаното от Бог ще се изпълни.

Поради господството на човешките пороци в последното време, то ще е ужасно тежко време за човечеството.

Писано е, че хората ще имат вид на благочестие, но ще са отричащи силата му.

За съжаление, много вярващи не познават значението на благочестието и дори не се безпокоят за това. Но боголюбивите християни са като Исус Навиев, който винаги е бил там, където е Господ. Във времето, когато хората от народа му се покланяли на златното теле и търсели забавление и удоволствие, той се намирал редом с Моисей и е служел на Бога. Исус Навиев страстно обичал Бога и затова станал победител и завладял обещаната земя за своя народ.

Християните, които са като него не са синове на тъмнината и ноща и не участват в нейните дела. Те са синове на светлината и деня! И като такива, те пребъдват във вяра, любов и надежда за спасение.

Вярата им не е просто принадлежност към някоя църковна общност, това е състояние на сърцето, промяна по образа на Христос, следване на Неговият път, живот според учението Му и радостно очакване на Него-Младоженеца, Който ще дойде да ги отведе у дома. Вярата е активна позиция на сърцето, висотата на Господа, на която ако се намираме, ние гледаме на проблемите отгоре надолу, тя е огънат вътре в нас-любовта! Любовта е нещо прекрасно и специално. Божията любов ни завладява и пленява, тя ни поставя в друг свят и ние не забелязваме нищо наоколо (не се безпокоим, грижим, или отчайваме и плашим от ставащото в света), защото сме граждани на Небето и духом сме в него. Такива са синовете на деня. „Всички вие сте от рода на осветлените и от рода на осияваните от деня, не сме от ноща, нито от тъмнината.“ (1Солунци 5:5)

Християнството не е просто формалност, а Божият огън, разпален в нас! Можете да вземете незапалена свещ и да я издигнете с ръка в тъмнината, но тя няма да отстъпи и няма да стане светло. Тъмнината отстъпва от светлината!

Човека се нуждае не просто от някаква религиозна форма, а от Божието Слово, от духовния Хляб, от изпълването със Святия Дух и Неговият огън в него. Няма по печална картина от тази-от християни на думи, но не и в сърце. Такива хора принадлежат към категорията на отричащите силата на благочестието. (2Тимотей 3:2-5) Тях ги грози опасността един ден да чуят страшните думи на Христос: „Никога не съм ви познавал, идете си от Мене вие, които вършите беззаконие.“ (Матей 7:23)

Нашият Господ ни е дал много белези за последното време, времето на ноща, за което е казал че: „Когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на Земята?“ (Лука 18:8) и ни е предупредил, че: “Когато почне да става това, изправете се и повдигнете главите си, защото изкуплението ви наближава.” (Лука 21:28) Той е обещал на всички, които устоят докрай: „А на вас, които се боите от името Ми, ще изгрее Слънцето на Правдата с изцеление в крилата си, и ще излезете, и ще се разигравате като телци из обора.

Ще стъпчете нечестивите, те ще бъдат пепел под стъпалата на нозете ви.” (Малахи 4:2,3) Знаем в какво трябва да устояваме-вярата, надеждата и любовта в Господа, изразени чрез делата в живота ни и в следването на Неговото учение и Неговия тесен път.

Скъпи братя и сестри, каквото и да се случва около нас, каквато и тъмнина да се опитва да ни погълне, нека не участваме в нейните дела, нека бъдем синове на светлината, защото избавлението ни наближава и: „Ние, като сме от деня, нека бъдем трезвени, и нека облечем за бронен нагръдник вярата и любовта, и да сложим за шлем надеждата за спасение.” (1Сол. 5:8) Знаем какви трябва да са синовете на светлината. Благодатта на нашия Господ Исус Христос и любовта на Бога Отца, и общението на Святия Дух да бъдат с всички вас. Амин.

Превод: Светлина за теб